

GEZICHTSVERLIES

Sinds een aantal jaren horen natuur en milieu niet meer bij elkaar. Hoewel zij in biologisch opzicht onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, zijn zij politiek gescheiden. Het milieu is ondergeschoven bij volkshuisvesting en ruimtelijke ordening, terwijl de natuur in bestuurlijk opzicht in verband is gebracht met een van haar grootste bedreigingen, het landbouwbeleid. Natuur en milieu zijn sinds die splitsing elk een eigen weg gegaan, zij het elk de verkeerde. Het milieu heeft echter één grote voorsprong: de (politieke) zorg voor het milieu staat volop in de belangstelling. Het milieu is daarvoor echter van een aantal dimensies en complicerende factoren ontdaan en vereenvoudigd tot lucht, water en bodem. De kwaliteit daarvan laat zich gemakkelijk meten en kwaliteitsnormen op (te) lange termijn kunnen eenvoudig aan het papier worden toevertrouwd. Het milieu is politiek gedevalueerd tot het abiotisch milieu. Het in biologisch opzicht hiermee onlosmakelijk verbonden biotisch milieu (flora en fauna met al hun onderlinge verbanden) heeft haar eigen gezicht verloren.

Het ministerie waaronder het milieubeheer nu ressorteert, heeft met "gezichtsverlies" onlangs, op 7 maart, een hoge onderscheiding in de wacht gesleept. Het betrof echter geen onderscheiding wegens haar verdiensten op het gebied van milieubeheer of de resultaten daarvan. Nee, het gaat om de "Best Daily ad Award", de prijs voor de beste dagbladadvertentie van de International Advertising Association. Deze prijs is ingesteld in het kader van het Europese Jaar van het Milieu, een initiatief van de Commissie van de Europese Gemeenschap. De onderscheiding betreft de Zure Regen-campagne, meer in het bijzonder de dagbladadvertentie "Het gezichtsverlies van onze culturele erfenis".

De advertentie van het milieu-ministerie werd (door specialisten van reclame(advies)-bureaus en Europese politici) met een onderscheiding beloond. Het beleid zelf werd (gelukkig voor het betreffende ministerie) niet beoordeeld. Dat zou ongetwijfeld tot gezichtsverlies hebben geleid.

DOUWE TH. DE GRAAF

EEN UNIEK GESCHENK

Eind vorig jaar schonk de heer J.Th. ter Horst uit Maastricht zijn natuurhistorische bibliotheek aan het Natuurhistorisch Genootschap. Bijna 1500 boeken, determinatie- en naslagwerken, tijdschriften, rapporten en verslagen vonden zo hun weg naar de bibliotheek van het Natuurhistorisch Museum Maastricht. Daar aangekomen bleek de omvangrijke schenking van de heer Ter Horst vele rapporten, (doctoraal) verslagen, interne verslagen van Staatsbosbeheer en honderden overdrukken te bevatten, die nog niet in de bibliotheek van het museum aanwezig waren. Een voorbeeld van zo'n unieke aanwinst is het bekende rapport van W.R. van Mourik: De Hamster in Nederland. Dankzij deze schenking van de heer Ter Horst beschikt de biblio-

theek nu eindelijk over een exemplaar **mét foto's**.

Daarnaast bestaat de schenking uit een uitgebreid persoonlijk archief met vele, nooit gepubliceerde gegevens met betrekking tot de flora en fauna en terreinbeschrijvingen en -inventarisaties van geheel Limburg. Deze gegevens zijn historisch gezien van groot belang. Ook dit archief, gerangschikt in diverse ordners, zal een plaatsje krijgen in de bibliotheek, zodat het voor iedereen toegankelijk is.

De duplicaten uit de collectie zijn ondergebracht in o.a. de Stadsbibliotheek Maastricht (heemkunde, geschiedenis van Limburg voor de zg. 'Limburgensia-collectie'); dubbel materiaal op geologisch gebied heeft zijn weg gevonden naar de bibliotheek van de Nederland-

se Geologische Vereniging, afdeling Limburg.

Met deze schenking heeft de heer Ter Horst duidelijk willen onderstrepen, dat het zinvol is dat dergelijk materiaal – gedurende zoveel jaren intensief verzameld – in een bibliotheek terecht komt, zodat vele belangstellenden hier gebruik van kunnen maken.

Rest ons nog vanaf deze plaats de heer Ter Horst zeer hartelijk te danken voor de schenking van zijn bibliotheek aan de bibliotheek van het museum, en de wens uit te spreken, dat ook de volgende generatie natuuronderzoekers veel profijt zal hebben van zijn boekerie en archief.

G.TH. FLATON, bibliothecaresse,
D.TH. DE GRAAF, secretaris.

VERSLAG VAN DE MAANDELIJKE BIJEENKOMST

TE HEERLEN OP 22 FEBRUARI

De voorzitter meldde in zijn openingswoord op de Brunssummerhei de eerste zang van de Grote lijster (*Turdus viscivorus*) te hebben gehoord. Hij constateerde een steeds verdere achteruitgang van deze soort, wiens verdagende, wat melancholieke lied voor menig vogelaar een teken is, dat de lente niet meer al te ver weg is. De heer Simons had de Grote lijster al op een

zachte dag in december 1987 in Eijs horen zingen. Tevens berichtte hij de bloei van de eerste Maartse viooltjes (*Viola odorata*). Daarna kreeg de heer R. Bobbink het woord voor diens voordracht over: de Gevinde kortsteel.

De kalkgraslanden van Zuid-Limburg zijn beroemd bij menig natuurliefhebber. Deze belangstelling is er niet voor niets: de kalkgraslanden behoren tot de soortenrijkste vegetaties van ons land, waarin een groot aantal zeldza-

me plante- en diersoorten worden aangetroffen. Helaas zijn veel kalkgraslanden na de Tweede Wereldoorlog zowel in soortensamenstelling als in produktie veranderd als gevolg van de intensivering van de landbouw en de daarmee gepaard gaande overvloedige toepassing van kunstmest. Slechts enkele kleine resten bleven gespaard, omdat ze tijdig door natuurbeschermingsinstanties waren verworven. Kalkgraslanden – met hun vele typi-